

af med: Han gaar bare paa! Og det var det eneste Valgsprog og det eneste Motto, Højres Ledelse gav sine Vælgere foran sidste Valg: Bare gaa paa, bare gaa paa! Og saa gik Højre aldeles blindt paa foran sidste Valg, og Resultatet deraf blev et fuldkomment Nederlag for Højre selv. Derfor er det efter min Mening efter Omstændighederne ikke ganske uberettiget, at der er taget saa lidt Hensyn til Højre ved Sammensætningen af det Berntsen'ske Ministerium, som der er, thi den *alt for* store Iver, hvormed Højre hjalp Reformpartiet og de Moderate ved Valget, har gjort, at det har mistet et berettiget Krav paa i større Omfang at blive taget i Betragtning ved Ministeriets Sammensætning.

Da Valget havde staaet, og Valgæblet var modent, plukkede den højtærede Konseilspræsident det. Han skrællede Æblet, flækkede det og tog Kærnehuset ud, og saa fordelte han det mellem de tre Parter, som havde staaet sammen ved Valget, saaledes at han gav de Moderate Æblet, Reformpartiet Kærnehuset og Højre Skrællen. Og, som sagt, efter som Højres Optræden havde været, og efter den Magt, det forhenværende Reformparti efter al Sandsynlighed raader over ude i Vælgerbefolkningen, er denne Fordeling efter Omstændighederne ikke ufortjent.

Om dette Ministerium, som saaledes er sammensat paa en efter min Mening ganske til Resultatet af Valgdagen den 20. Maj svarende Maade, kan jeg sige, at det radikale Venstre inderligt ønsker, at der ikke pludselig skal slaa en underjordisk Flamme op og fortære det. Vi have haft tilstrækkeligt af Bagholdspolitik her i Landet, og vi i det radikale Venstre ville for Landets Skyld inderligt ønske, at dette Ministeriums Chef aabent og ærligt vil tone Flag og sige, hvad Ministeriet fører i sit Skjold. Overfor enhver redelig Politik fra dette Ministeriums Side, om hvilket vi erkende, at det har sit parlamentariske Grundlag i Orden, skal der blive vist den største Hensynsfuldhed fra det radikale Venstres Side, og hvad der fremkommer fra det skal blive behandlet under denne Forudsætning udelukkende ud fra saglige Hensyn. Med dette Løfte gaa vi fra det radikale Venstres Side til Rigsdagsarbejdet.

Nu har naturligvis det radikale Venstres Fortrøstning til, at det nuværende Ministerium efter dets Sammensætning skulde føre en sund Venstrepolitik, aldrig været stor; men den er unægtelig bleven meget forringet ved den Optræden, der

fra det Berntsen'ske Venstres Side er blevet udvist ved Valgmandsvalgene og derefter ved Landstingsvalgene nu i September Maaned. Se, at de to Partier, som nu ere sluttede sammen i det Berntsen'ske Venstre, gik til Valg sammen med Højre den 20. Maj, kunde ikke forarge os saa overdrevent meget. Thi for det første blev jo Højres Hjælp den Gang tilbudt og ydet ganske gratis, for det andet havde den et stort og ædelt Formaal, nemlig at slaa det radikale Ministerium. Men det var ikke noget varigt Formaal, for naar det radikale Ministerium en Gang var besejret, som det blev det paa Valgdagen, faldt det jo bort. Men det stiller sig helt anderledes med Hensyn til Alliancen ved Valgmandsvalgene og Landstingsvalget. For det første stod vi her overfor den privilegerede Valgret, og hvor mange — og som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) rigtig sagde — og haarde Kampe Venstre indbyrdes har kunnet føre her nede i dette Ting og ogsaa Venstre og Socialdemokraterne indbyrdes, saa have dog bestandig alle Venstres Afskygninger og Socialdemokraterne staaet i en fælles Valggruppe oppe i Landstinget, og ved alle Landstingsvalgene ere jo alle, der kaldte sig Tilhængere af den almindelige Valgret, gaaede samlede til Valg — indtil nu i September Maaned. Det er første Gang en Del af Venstre er brudt ud og gaaet sammen med Højre, først ved Valgmandsvalgene og senere ved Landstingsvalgene. Hvis Demokratiet havde holdt sammen ved dette Valg, baade ved Valgmandsvalgene og ved selve Landstingsvalget, kunde der have været vundet en afgørende politisk Sejr. Ved alle tidligere Landstingsvalg ere Venstres forskellige Afskygninger i Alliance med Socialdemokratiet gaaede fremad og have taget Pladser fra Højre. Til sidst vare vi nu komne dertil, at Højre ikke raadede over mere end en Majoritet paa 3 Stemmer oppe i Landstinget. Dertil havde ogsaa bidraget Udnævnelsen af Ikke-Højremænd til kongevalgte Landstingsmænd i de senere Aar. Hvis nu hele Venstre var gaaet frem efter den tidligere Linie, vilde vi denne Gang kunne have vundet Flertal oppe i Landstinget. Thi ved Sammenhold indenfor Demokratiet, taget i allervideste Forstand, baade ved Valgmandsvalgene og det egentlige Landstingsvalg, kunde vi have erobret en Plads fra Højre baade i Næstved, Nykøbing paa Falster og i Odense, og da vilde vi have haft i vor Valggruppe oppe i Landstinget — ja nu er den delt, men før Valget var